

Elbląskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.

82-300 Elbląg, ul. Fabryczna 3, tel. centr. (0-55) 611 32 00, fax 611 33 95
www.epec.pl, email: epec@epec.elblag.pl

DN/1622 / / 2014

Elbląg, 08 maja 2014r.

Urząd Miejski
Departament Gospodarki Komunalnej
i Ochrony Środowiska
ul. Łączności 1
82-300 Elbląg

W odpowiedzi na Państwa wniosek o przedłożenie opinii w kwestii stanowiska Spółki ENERGA Kogeneracja zawartego w piśmie EKO-DR-000025-2014 z dnia 14.04.2014r. Elbląskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. informuje, że zarówno przedmiotowe pismo, jak również przedłożone w celach informacyjnych opracowanie pn. „Budowa bloku gazowo-parowego w EC Elbląg. Projekt BGP-115” stanowią opis ogólnej koncepcji modernizacji głównego źródła ciepła dla miasta na tle uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych. Stopień uogólnienia przedstawionych materiałów sprawia, że mogą one stanowić jedynie wstęp do rozpoczęcia dyskusji na ten temat.

Poniżej przedstawiamy najistotniejsze kwestie dla zabezpieczenia interesu Odbiorców oraz rozwoju miejskiej sieci ciepłowniczej w Elblągu, które zostały pominięte lub niewystarczająco naświetlone w stanowisku ENERGA Kogeneracja Sp. z o.o. (EKO), a – naszym zdaniem – wymagające poważnego potraktowania.

Ciepłownia Dojazdowa

Jednym z wielu zarzutów merytorycznych, jakie można postawić ww. dokumentom, jest brak konkretnych propozycji dotyczących roli ciepłowni Dojazdowa w systemie ciepłowniczym Elbląga w przyszłości. W bieżącym roku zaplanowane zostały w Planie Inwestycyjnym naszej Spółki środki na budowę trzeciego wyprowadzenia mocy ciepłej z ciepłowni Dojazdowa, co umożliwi zwiększenie udziału EPEC w ilości ciepła dostarczanego odbiorcom

NIP 578-000-26-19 Nr konta: Nordea Bank Polska S.A. Oddział Elbląg 62 1440 1039 0000 0000 0158 8222
Sąd Rejonowy w Olsztynie, VIII Wydział Gospodarczy KRS, Nr KRS: 0000127954
Kapitał zakładowy 13.872.000 zł.

Certyfikat ISO 9001

poprzez miejski system ciepłowniczy w Elblągu. Biorąc pod uwagę stały wysoki wzrost cen dyktowany przez Spółkę ENERGA Kogeneracja (problem ten zostanie opisany poniżej) inwestycja ta będzie stanowiła czynnik stabilizujący ceny ciepła z m.s.c. Rola, jaką w przyszłości miałyby spełniać w systemie ciepłowniczym miasta ciepłownia Dojazdowa powinna zostać określona w kontekście kształtowania się cen i konieczności minimalizacji ciężaru ponoszonych opłat przez Odbiorców.

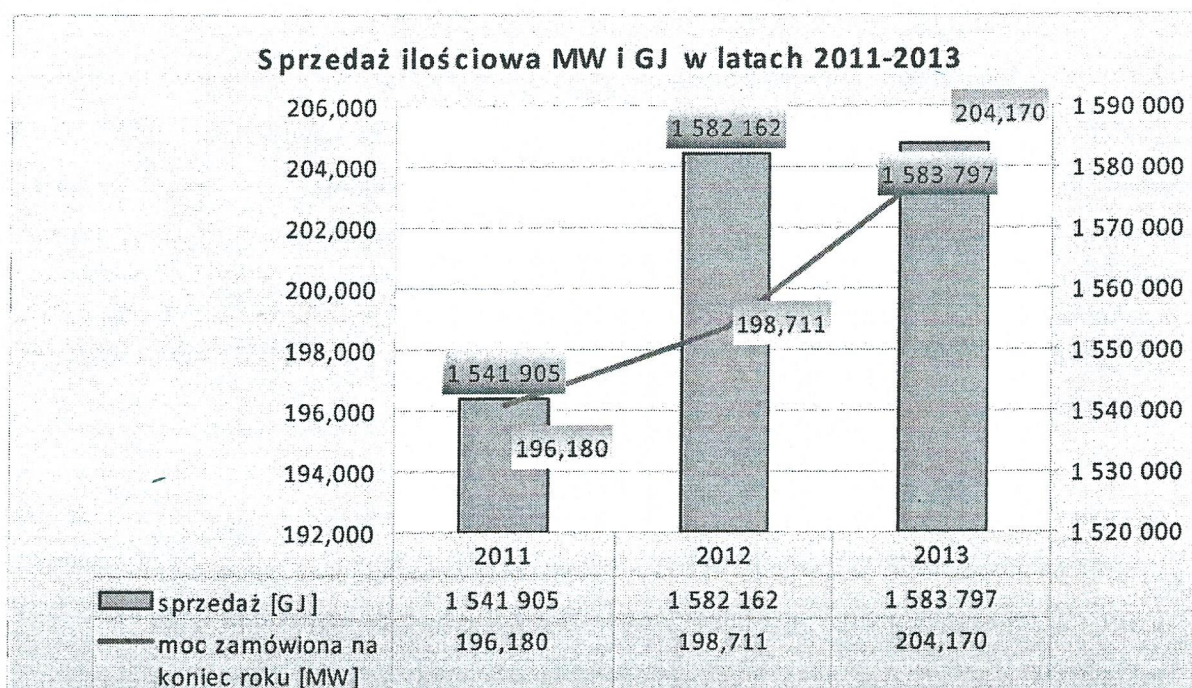
Kwestia wzrostu cen ciepła w Spółce ENERGA Kogeneracja

EKO stosuje cenę referencyjną w odniesieniu do cen wytwarzania ciepła w swoim źródle. Argumentem, który głównie przemawiał wprowadzeniem tego modelu regulacji było uproszczenie sposobu zatwierdzania i wprowadzania taryf. Jednocześnie to rozwiązanie było silnie lobbowane przez środowiska energetyki zawodowej podczas prac nad zmianami prawa energetycznego. Wprowadzenie zatem cen referencyjnych niewątpliwie uwolniło przedsiębiorstwo energetyczne jakim jest EKO, od konieczności szczegółowego dokumentowania ponoszonych kosztów i na tej podstawie kalkulowania ceny sprzedaży ciepła, tak jak ma to miejsce w przypadku kalkulacji cen przesyłu czy wytwarzania w EPEC (tzw. taryfa oparta na planowanych kosztach).

Wprowadzenie przez EKO ceny referencyjnej dla odbiorców ciepła w Elblągu na przestrzeni ostatnich lat przyniosło niepokojące efekty w postaci niezwykle dynamicznego wzrostu cen wytwarzania ciepła. W tabelarycznym zestawieniu poniżej ujęto wprowadzane w ostatnim okresie wzrosty cen ciepła w EKO i cen wytwarzania ciepła w ciepłowni Dojazdowa:

przyjęty średni wzrost cen w taryfie:	na rok 2012	na rok 2013	na rok 2014
ciepłownia Dojazdowa	7,42%	4,54%	-4,01%
EKO	4,05%	10,10%	9,24%

Praktycznie dwudziestoprocentowy wzrost cen zakupu ciepła wprowadzony przez EKO w ciągu ostatnich dwóch lat nie wynikał - według oceny Zarządu - z jakiegś nadzwyczajnie złej sytuacji w zakresie wzrostu cen paliw, czy braku sprzedaży na skutek niekorzystnych warunków pogodowych. Sprzedaż energii cieplnej w latach 2011-2013 utrzymywała się na względnie porównywalnym poziomie, ale też nastąpił wzrost sumarycznej mocy zamówionej. Zestawienie kluczowych wartości ujęto na poniższym wykresie:

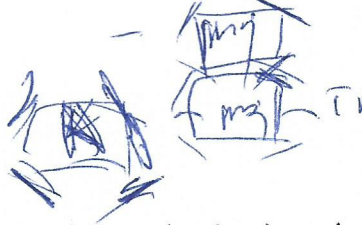
Jeśli zatem przy względnie stałych warunkach prowadzenia działalności (a nawet wzroście mocy zamówionej o około 8 MW w stosunku do wielkości z 2011 roku) następuje tak dynamiczny wzrost cen zakupu ciepła oznacza to, że stosowanie „średniej” ceny referencyjnej przez EKO, nie przekłada się na realne warunki funkcjonowania w mieście, a może wynikać li tylko z chęci maksymalizacji zysków jakie osiąga EKO.

Jaskrawym przykładem braku zbieżności wyznaczonego wskaźnika referencyjnego z aktualną ceną rynkową są wprowadzane w 2014 roku zmiany cen w EKO i w EPEC. W przypadku EPEC cena wytwarzania ciepła w Ciepłowni oparta na kosztach, w związku ze spadkiem cen mialu przeznaczonego do produkcji ciepła, spada o 4,01 %, gdy w tym samym czasie średnia cena wytwarzania w EKO rośnie o 9,24 % !.

Taki dysonans pomiędzy realnymi warunkami a poziomem cen wytwarzania ciepła budzi najwyższy niepokój Zarządu EPEC. Należy również nadmienić, że każdy wzrost stawek wytwarzania ciepła w EKO powoduje automatyczny wzrost cen stawek opłat przesyłowych poprzez wyższą wycenę strat ciepła na przesył. W ten sposób za gros wzrostu cen stawek opłat wprowadzanych przez EPEC w ostatnim okresie odpowiada przede wszystkim EKO!

Na tle powyższych faktów i okoliczności należy podkreślić, że utrzymywanie przez EPEC ciepłowni Dojazdowa ma głęboki sens strategiczny i przekłada się na wymierne oszczędności dla Odbiorców energii ciepła i to również przy zachowaniu w kalkulacji przez EPEC uzasadnionego poziomu zwrotu z kapitału dla tej ciepłowni. Gdyby tę samą ilość ciepła i mocy, którą EPEC bilansuje w ramach ciepłowni Dojazdowa (40 MW i 237 000 GJ) zakupić

14²⁰

w EKO, to Odbiorcy musieliby zapłacić według aktualnych stawek więcej za ciepło o blisko 2,2 mln zł. Jeśli zatem produkcja ciepła w kogeneracji, tak jak pisze spółka EKO w swoim piśmie, jest najbardziej efektywnym sposobem wytwarzania energii, to dlaczego nie przekłada się to na realne stawki za ciepło stosowane wobec Odbiorców? Pytanie to można również postawić inaczej - dlaczego cena wyprodukowania ciepła w ciepłowni Dojazdowa jest niższa niż cena ciepła sprzedawanego przez EKO, pomimo niższego wskaźnika kosztów produkcji na jednostkę ciepła (z racji skali produkcji), zastosowania kogeneracji i systemów wsparcia typu kolorowe certyfikaty?

Ocena merytoryczna projektu BGP 115

Przedstawiony materiał o źródle BGP 115, który został przesłany jako załącznik do pisma EKO, traktujemy nadal jako zbyt ogólnikowy. Przedstawione formuły wyliczenia prognozowanych cen i przyjętych założeń nadal są zbyt słabo opisane, aby w warunkach wysokiej niepewności co do kształtowania się przyjętych założeń, móc jednoznacznie oszacować skutki ekonomiczne proponowanego rozwiązania. Odbiorcy, czyli społeczność miasta Elbląga, powinni mieć możliwość dokonania realnej oceny i kwantyfikacji skutków zawarcia umowy wieloletniej. W naszej ocenie przedstawiony materiał daje co prawda pewien ogłód na wybór przez Spółkę technologii nowego źródła - jego mocy i sposobu podawania paliwa, ale jednocześnie w ogóle nie odpowiada na pytanie, ile nas, jako społeczność, będzie to rozwiązanie kosztować.

W przedłożonych dokumentach spółka ENERGA podkreśla wielokrotnie, iż poniesienie znaczących nakładów inwestycyjnych na źródło ciepła musi być odzwierciedlone w cenie ciepła, w innym przypadku bowiem trudno uzyskać rentowność inwestycji. Co zatem począć z kosztami amortyzacji takiej inwestycji? Zgodnie z wykazem rocznych stawek amortyzacyjnych – załącznik nr 1 do Ustawy z dnia 15.02.1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tekst jednolity: Dz. U z 2011r. nr 74, poz. 397) - dla tego rodzaju inwestycji stosuje się stawkę amortyzacji w wysokości 7%. Oznacza to, że roczne koszty amortyzacji od poniesionych nakładów w wysokości 500 mln. zł, wyniosą 35 mln. zł rocznie przy amortyzacji 15 lat. Jeśli nawet tylko połowa z tych kosztów została przeniesiona w cenę zakupowanego ciepła, to przewidywany wzrost cen z tytułu realizacji przedmiotowej inwestycji wyniesie ponad 10,0 zł/GJ, a to oznaczałoby około 30% dynamikę wzrostu cen zakupów tylko i wyłącznie z tytułu kosztów amortyzacji. Dlatego też - z uwagi na tak znaczący wpływ niektórych kosztów na kalkulację opłacalności inwestycji - niezbędne jest abyśmy

disponowali bardziej szczegółowym opracowaniem np. w postaci studium wykonalności projektu.

Skoro spółka EKO zamierza przeznaczyć niebagatelną kwotę na inwestycję rzędu 500 mln. zł w nowe źródło, to powinna dysponować bardziej szczegółowymi wyliczeniami. Między innymi w zakresie przyszłej rentowności źródła i kształtowania się poziomu cen, innymi niż tylko wątpliwej jakości wykresy symulacji wzrostów cen. Zarząd EKO winien przedstawić tak zagregowaną informację w zakresie prognozy cenowej, aby jasno można było ocenić jaki będzie ostateczny poziom cen i jakie będą pełne skutki wprowadzenia zapisów umowy. Jednocześnie informacja powinna być tak sporządzona, aby bez większego przygotowania merytorycznego z zakresu taryfowania można było wysnuć wnioski, że przedstawiona koncepcja budowy źródła jest spójna i racjonalna pod względem ekonomicznym i technicznym, aby na podstawie przyjętych założeń istniały przesłanki umożliwiające rzetelne przedstawienie naszym odbiorcom zalet wynikających z podpisania umowy wieloletniej i podkreślenia korzyści jakie wynikają z tego faktu dla odbiorcy końcowego ciepła (mieszkańców Elbląga).

Formuła określenia poziomu ceny ciepła w źródle

Przedstawioną w projekcie BGP 115 propozycję zawarcia w umowie wieloletniej formuły cenowej uzależniającej ceny ciepła od cen paliw, uprawnień do emisji CO₂ i systemu wsparcia, należy ocenić jako krok w dobrym kierunku. Niemniej jednak istotny będzie ostateczny zaproponowany kształt tej formuły, która będzie wpływała na cenę ciepła w relacji do aktualnej ceny wytworzenia. Ponadto uważamy, że powinien zostać stworzony dodatkowy mechanizm ograniczający wzrost cen powiązany np. z wielkością rocznej inflacji lub wzrostem cen środków produkcji.

Podsumowanie

1. Zarząd EPEC stoi na stanowisku, że nie można podejmować decyzji dotyczącej zmiany głównego źródła ciepła w miejskim systemie ciepłowniczym bez całościowej wizji rozwoju tego systemu, w tym określenia roli ciepłowni Dojazdowa w zmienionych warunkach funkcjonowania tego układu. W celu wybrania optymalnego wariantu rozwojowego zarówno pod względem technicznym, jak również finansowym w zakresie opłacalności inwestycji oraz minimalizacji opłat za ciepło niezbędne byłoby opracowanie

przez niezależną renomowaną firmę rzetelnego dokumentu zawierającego projekcję cen dla różnych rodzajów źródeł i ich wzajemnej konfiguracji. Celem uniknięcia zarzutu stronniczości zasadne byłoby nadzorowanie takiego opracowania np. przez Urząd Miejski, ENERGA Kogeneracja i EPEC.

2. Realizacja inwestycji związanej z wymianą głównego źródła ciepła powinna odbywać się przy uwzględnieniu wykorzystania pomocy unijnej i/lub Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Pozwoliłoby to na zmniejszenie obciążeń finansowych inwestora, a w konsekwencji powinno to przyczynić się do zmniejszenia wzrostu opłat za ciepło. Opracowania EKO nie zakładają takiego wsparcia.
3. Jesteśmy przekonani, że już w obecnie stosowanej przez EKO taryfie dla ciepła istnieje rezerwa wynikająca z rozziwu pomiędzy obowiązującą ceną sprzedaży ciepła a faktycznymi kosztami produkcji, która powinna zostać wykorzystana na pokrycie kosztów inwestycyjnych związanych z wymianą głównego źródła ciepła.
4. Podpisanie umowy wiążącej przez EKO i EPEC na proponowany okres 20. lat wymaga rozważenia wszelkich możliwych wariantów rozwojowych. Nie można podejmować tak ważkich decyzji na podstawie wstępnych opracowań i koncepcji, które z racji swojej lakoniczności, jednostronności oraz ewidentnych braków nie wyjaśniają wątpliwości a je mnożą. Zarząd EPEC stoi na stanowisku, że przy podejmowaniu tak istotnych dla miasta decyzji pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za wytwarzanie i dostawę ciepła do odbiorców powinna obowiązywać zgoda, co do zasady, że interes mieszkańców jest wartością nadrzędną. I nie są to mrzonki - dla EPEC jest oczywista służebna rola jaką pełni wobec lokalnej społeczności, natomiast dla EKO istotna powinna być świadomość zachowania konkurencyjności swojego produktu na rynku. Z prowadzonej korespondencji w powyższej sprawie i braku zbliżenia stanowisk oraz polityki cenowej EKO można wysnuć wniosek, że tak nie jest.

PREZES ZARZĄDU

Łukasz Piśkiewicz

Rozdzielnik:

1. Adresat
2. FE
3. TE a/a